

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ ประเทศเวียดนาม
๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ [วันที่ ๗ ดาลัด]

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ ประเทศเวียดนาม ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ [วันที่ ๗ ดาลัด]

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

สนทนาธรรม ที่ K'Lan Eco Resort ดาลัด
วันที่หก วันสุดท้ายของการสนทนาธรรม ที่ ดาลัด (๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘)

ท่านอาจารย์ :

ขณะนี้ จิตและเจตสิก เกิดขึ้นทำกิจของตน โดยไม่มีใครรู้
เราเคยชินกับการใส่ใจสิ่งที่เห็น มากกว่าจะรู้ว่า ไม่ใช่เรา
สิ่งที่ได้ฟังจะสะสมอยู่ในจิตและเจตสิก แม้เกิดแล้วดับไป
สะสมน้อยมาก แต่ถ้าพระพุทธรูปเจ้าไม่สะสมความรู้แบบนี้
ในชีวิตรประจำวัน ตามทางของพระองค์ ง่ายไหม? เป็น

หนทางที่ยาวมากด้วยความเป็น "อนัตตา" เพราะไม่ใช่ใคร นอกจากสภาพธรรมที่เกิดปรากฏ รู้ที่ละเล็กทีละน้อย จากชาติหนึ่งสู่ชาติหนึ่ง สภาพธรรมเกิดดับ ไม่เคยหยุด

...เราเกิดเป็นคนนี้ในชาตินี้ เลือกรหรือเปล่า? แล้วชาติก่อนเป็นใคร? จำไม่ได้เลย ขณะสุดท้ายของชาติก่อนดับไปแล้ว ไม่มีใครตาย นอกจากจิต เจตสิก รูป ชีวิตจะยืนยาวหรือไม่ ไม่มีใครรู้ ชีวิตคือการเกิดดับของจิตเจตสิก จิตเกิดดับเร็วมาก ด้วยเหตุปัจจัย ปฏิสนธิจิตเกิดสืบต่อ จุติจิตของชาติก่อน จิตเกิดดับทำกิจของตน ไม่ได้เกิดเฉย ๆ "เห็น" ทำกิจ "เห็น"...

หลังรับประทานอาหารเช้าวันนี้ ท่านอาจารย์นั่งรถกลับที่พัก แล้วเดินลงจากบ้านพักบนเขา
เพื่อมาสนทนาธรรมภาคเช้า เวลา ๙.๐๐ - ๑๑.๐๐ น.

ผู้ถาม :

อดทนเป็นบารมีหนึ่ง อดทนฟังธรรม อดทนต่อสิ่งต่าง ๆ
กัน อดทนจะเข้าใจเป็นบารมี อดทนตกปลา เป็นบารมี
หรือไม่?

ท่านอาจารย์ :

ขณะนี้ไม่ใช่อดทนฟังให้เข้าใจหรือ?

ผู้ถาม :

คิดว่าอดทนฟัง แต่เข้าใจธรรมต้องมีเหตุปัจจัยหลาย
อย่าง

ท่านอาจารย์ :

คำสอนของพระพุทธเจ้าแสดงว่า แม้อดทนก็ต้องเข้าใจว่า
ไม่ใช่เรา เป็นธรรมะ เหมือนเห็น (ก็เป็นธรรมะ) ชันติ
เป็นได้ทั้งกุศลและอกุศล อดทนตกปลา เป็นอกุศล

ซาร่าห์ :

ส่วนใหญ่ที่เรียกว่า อดทน เป็นอกุศล เช่น ทำครัว เล่น กีฬา แมวจับหนูที่ต้องคอยอย่างอดทน ทำอาหารให้คนอื่น ต้องอาศัยเมตตาและความอดทน ไม่ใช่บารมี

จอห์น :

แทนจะคิดเรื่องอบรมบารมี ควรระลึกถึง สภาพธรรมที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ ถ้ามองเรื่องอดทน เป็นกุศลหรืออกุศล ควรเข้าใจว่าเป็นธรรมะ

ซาร่าห์ :

ขณะฟัง ให้ "เข้าใจ" และเห็นประโยชน์ของ "ความเข้าใจ" ก็จะมี "อดทนฟัง" แทนที่จะ "พยายามอดทน" เช่นเดียวกับการพิจารณาธรรม บ่อย ๆ เนือง ๆ

- ผู้ถาม : ฟังหลายครั้ง เรื่องธรรมะทั้งหลายเป็นอนัตตา ขอความ
กรุณาอธิบาย เรื่องความสงสัยเกี่ยวกับมรรคมรรค ๘
- ท่านอาจารย์ : เดียวนี้สงสัยใช่ไหม? เป็นธรรมะหรือเปล่า? ไม่ว่าจะพูด
สักเท่าไร ก็ไม่เข้าใจ ถ้าสงสัยยังไม่เกิด และยังฟังไม่พอ ที่
จะเข้าใจคำสอนของพระพุทธเจ้า
- ผู้ถาม : อาจสงสัยในสิ่งต่าง ๆ กัน อยากให้อธิบายอารมณ์ของ
วิจิติจก
- ท่านอาจารย์ : ขณะนี้เห็นไหม? ไม่ แสดงว่าสงสัย "เห็น" ใช่ไหม?

...ดูเหมือนมี "เห็น" ตลอดเวลา สงสัยไหม? ถ้ายังไม่
ประจักษ์ในสภาพธรรม ก็ยังสงสัย ถ้าไม่ใช่เห็นคน เห็น
อะไร? สงสัยเกี่ยวกับเห็นไหม? สงสัยมรรคมรรค ๘
ไหม? ยังคงสงสัย จับสิ่งใด แข็งไหม? ระลึกไหม? ถ้าไม่รู้
ก็ยังไม่ใช่ปัญญา คิดว่าเป็น "เราระลึก" นั่นไม่ใช่สัมมาสติ
ในมรรคมรรค ๘ เพราะยังไม่ระลึกตรงลักษณะ สภาพ
ธรรม เป็นสัมมาสติในชีวิตประจำวัน ต้องมีสติญาณ
มั่นคงในคำสอน ไม่คาดหวังว่าจะระลึกที่ขณะใด เมื่อ
เข้าใจผิด ทำให้ปฏิบัติผิด นั่นเป็นการทำลายคำสอน
เพราะเข้าใจคำสอนผิด...

ซาร่าห์ :

สงสัย สภาพธรรม

ท่านอาจารย์ :

ยังคงสงสัยไหม? สงสัยอะไร?

ผู้ถาม :

สงสัยว่าที่เข้าใจถูกหรือผิด?

ท่านอาจารย์ :

ถ้าเข้าใจถูก ไม่สงสัย เข้าใจถูกเป็นบารมี เป็นสังขารขั้นที่
ปรุงแต่งให้เกิดบารมีอื่น ๆ ถ้าเข้าใจผิด ไม่เกิดบารมีอื่น ๆ
ถ้าไม่มีบารมี จะมีปัจจัยให้ตรัสรู้ไหม? ไม่สงสัยใน สภาพ
ธรรมที่เกิดปรากฏในชีวิตประจำวัน สภาพธรรมทั้งหมด
เป็นอารมณ์ของวิปัสสนาญาณ ซึ่งต้องใช้เวลาอย่างมาก
กว่าจะอบรมบารมีทั้งหลายให้เต็ม และต้องมีขันติอย่าง
มาก ที่จะไม่ไปหนทางผิด เพื่อต้องการให้ได้ผลเร็ว

ผู้ถาม :

ท่านอาจารย์ :

จน :

ถ้ามีเจตนาทำอะไรได้ เข้าใจผิดอย่างไร?

เพราะธรรมทั้งหมดเป็นอนัตตา ไม่มีเราตั้งใจทำอะไร
ได้ ไม่อย่างนั้นจะเอาเราออกอย่างไร? ถ้าไม่เข้าใจความ
"ไม่ใช่เรา" ก็ยังยึดถือฉันท์ & ว่าเป็นเรา

อาจคิดว่า เราถือศีล ยกแก้วตม่น้ำ เป็นเรา เมื่อระลึกรู้
ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏ ต่างกัน เพราะ
ไม่ใช่เรา

ผู้ถาม : ความต่างกันของเจตนาและมนสิการ
ท่านอาจารย์ : เจตนา ตั้งใจ มนสิการ ใส่ใจ
ซาร่าห์ : ทั้ง ๒ เจตสิก เกิดกับจิตทุกดวง ทำกิจต่างกัน เจตนา
ประสงค์ให้เจตสิกทั้งหมดทำกิจร่วมกัน มนสิการ ใส่ใจใน
อารมณ์ที่ปรากฏ

จอน : พูดถึง ธรรม ๔ ประการที่ทำให้ตรัสรู้ คบสัตบุรุษ พังธรรม
ของท่าน พิจารณาธรรมโดยแยกกาย มนสิการ เจตนา
เกิดกับจิตทุกดวง ถ้าจิตเป็นกุศล มนสิการก็เป็นกุศล...
ซาร่าห์ : เกี่ยวกับกรรมและผลของกรรม เจตนาเป็นกรรม ไม่ใช่
มนสิการ ขณะที่ เป็นกุศลและอกุศล เจตนาเป็นสัมปทา
สามารถให้ผลได้ในภายหลัง เป็นสหชาติเจตนา เกิด
พร้อมกับจิตทุกดวงและนานาชนิดเจตนา สามารถให้ผล
ในภายหลัง

พระ :

ลักษณะของมนสิการเห็นชัดในขณะที่เห็น ได้ยิน...

चारार्ह :

หลายอย่างเห็นชัด แต่เป็นเรื่องราวของธรรมะ ยังไม่ใช่
ลักษณะ พระพุทธเจ้าทรงแสดงว่า สภาพธรรมทั้งหลาย
เหมือนน้ำในมหาสมุทร ที่มาจากแม่น้ำหลายสาย หรือ
แก่งเผ็ดที่มีส่วนผสมหลายอย่าง ยากที่จะแยกให้เห็นชัด
ได้ แต่พระองค์ทรงสามารถจำแนกและทรงแสดงความ
ต่างกันได้

ท่านอาจารย์ :

จะทำอะไร เป็นเจตนา หรือมนสิการ เจตนา

ผู้ถาม :

มนสิการ รู้อารมณ์ก่อนเจตนาหรือไม่?

চারার্থ :

พร้อมกัน เช่นเดียวกับเอกัคคตาเจตสิก หรือสมาธิ ที่เกิดกับจิตทุกดวง ถ้าเกิดกับกุศลก็เป็นสัมมาสมาธิ ส่วนใหญ่เป็นอกุศลเช่น ตกปลา ถ้าคิดว่ำนั่งแล้วจดจ้องไปที่อารมณ์ใด นั่นไม่ใช่กุศล

พระ :

เทียบกับคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดดิสก์เก็บข้อมูลทุกอย่างสำหรับเราเก็บไว้ที่ไหน?

จอณ :

เก็บไว้ที่จิต ถ้าต้องการรู้ลักษณะ ต้องไม่จำชื่อ สัญญาเจตสิก "จำ" จิต เจตสิกเกิดดับสืบต่อ สะสมทั้งกุศลและอกุศล สัญญาจำ แล้วส่งต่อไปขณะต่อไป

চারার্থ :

จริง ๆ ไม่มีที่เก็บ แต่เป็นการสะสมของกุศล อาสยะอกุศลอนุสัย ในจิต โลภะและปัญญา เกิดแล้วดับทันที ไม่กลับมาอีก แต่สะสมไว้ในจิต พร้อมจะเกิดเมื่อมีเหตุปัจจัยที่เหมาะสม จนกว่าจะดับ ทั้งอาสยะและอนุสัยหมด จุดประสงค์ของการศึกษา เพื่อเข้าใจสภาพธรรมที่กำลังปรากฏในขณะนี้ ตามความเป็นจริง

พระ :

สมองประกอบด้วยเซลล์หลายล้าน คิดว่าเมื่อมีอาหาร
ดี ๆ ออกกำลังกายทำให้สุขภาพแข็งแรง สนับสนุนให้
ศึกษารวมได้ และคิดว่าเป็นที่เก็บข้อมูลด้วย

ท่านอาจารย์ :

"คิด" โดยไม่มีสมองได้ไหม?

พระ :

ไม่ได้

ท่านอาจารย์ :

อรุณพรหมสามารถคิดได้โดยไม่มีสมอง เช่นเดียวกับตอน
เกิด ยังไม่มีสมอง ก็คิดได้ จะเชื่อใคร พระพุทธเจ้าหรือคน
อื่น?

- จอห์น : สมอเป็นรูปอะไร ใน ๒๘ รูป
- พระ : สิ่งที่ปรากฏทางตา
- จอห์น : ทำสมาธิได้ไหม? ไม่ได้
- ผู้ถาม : รูปไม่ใช่นาม นามไม่ใช่รูป แล้วทำไมดื่มเหล้า แล้ว
สูญเสียความจำ
- จอห์น : เพราะรูปเป็นปัจจัยแก่นาม
- ถาม : เมื่อกินอาหารไม่ดี ที่เป็นพิษ ทำให้ร่างกายเป็นโรค
- จอห์น : อาหารเป็นปัจจัยให้เกิดรูป รูปเกิดจากอาหารเป็นปัจจัย

ซาร่าห์ :

พูดถึงสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจสภาพธรรมเดี๋ยวนี้ ทำให้รู้ว่า
ยังไม่มีศรัทธาพอที่จะเข้าใจ เห็น ได้ยิน เดี่ยวนี้ ไม่ปล่อย
ให้ความเข้าใจทำกิจของปัญญาเอง ด้วยการสะสมให้
มากขึ้น ถ้าหาวิธีทำ นั่นคือ ความเข้าใจในสภาพธรรมที่
กำลังปรากฏ ยังไม่มั่นคงพอ

ผู้ถาม :

ในสูตรหนึ่งกล่าวว่า ต้องปรุงอาหารให้เหมาะสมกับ
ร่างกาย เพื่อบำเพ็ญสมณธรรม

ซาร่าห์ :

อาหารที่เหมาะสมสำหรับสัตว์ระลึก ต้องดูแลร่างกายให้
เหมาะสม ไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป

ผู้ถาม :

เมื่อคืนสัตว์ระลึก เป็นการระลึก หรือคิดเอา?

ท่านอาจารย์ :

ต้องรู้ว่า ทุกอย่างเกิดเพราะเหตุปัจจัย ไม่ใช่คิดว่า คือ
อะไร เพราะสิ่งนั้นดับหมดแล้วเพื่อละคลายความติดข้อง

- พระ :** คิดว่าต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ คิดว่าต้องรู้ว่า อะไร เป็นโลกะ เป็นคิด หรือเป็นสติ
- ท่านอาจารย์ :** ยังเป็นเราทั้งหมด
- ผู้ถาม :** อยากถามว่า ขณะไหนเป็นสิ่งที่มึประโยชน์ ดูทีวี หรือ ฟัง ธรรมะ?
- ท่านอาจารย์ :** ดูทีวีมีสติได้ไหม?
- ผู้ถาม :** ได้
- ท่านอาจารย์ :** เลือกไม่ได้ เป็นไปตาม เหตุปัจจัย
- ซาร่าห์ :** สภาพธรรมเกิดดับตลอดเวลา สามารถเป็นอารมณ์ให้สติ เกิดระลึกได้ ถ้าเข้าใจมั่นคง เป็นสัจญาณ ไม่ว่าอยู่ที่ไหน ทำอะไร
- ท่านอาจารย์ :** อะไรเป็นปัจจัยให้ดูทีวี?
- ผู้ถาม :** โลกะ
- ท่านอาจารย์ :** งามธรรมะ เป็นโลกะ โลกะตลอดชีวิต เป็นไปตามการ สะสม มีปัญญาสามารถรู้โลกะได้ โดยเฉพาะโลกะที่ไม่ ประกอบด้วยความเห็นผิด

สนทนาธรรมที่ดาลัด บ่าย ๑๖/๕/๒๕๕๘

...ฉมาน ๒ อย่าง อารัมมณูปนิชฉาน อารมณฺ์ของสมณะ
ลักษณะของสภาพธรรม ว่า
ไม่ใช่ตัวตน

ผู้ถาม :

ท่านอาจารย์ :

ในวิสุทธิมรรค แสดงอารมณฺ์ของสมณะ ๔๐ อารมณฺ์
เจริญความสงบด้วยอารมณฺ์ ๔๐ เข้าใจอะไร? ถ้าไม่มี
กุศลที่ประกอบด้วยปัญญา ความสงบก็เกิดไม่ได้ ไม่ว่า
จะเป็นสมณะหรือวิปัสสนา ก็ต้องมี ปัญญา ลองพิจารณา
อารมณฺ์ของสมณะ ที่ละอย่าง เพื่อดูว่าเป็นไปได้ไหมที่ทำ
ให้สงบ ยืน เดิน นั่ง นอน ไม่ใช่ อารมณฺ์ของสมณะ

ผู้ถาม :

อานาปานสติ พระพุทธเจ้าทรงแสดงว่า หายใจเข้า
หายใจออก...

ท่านอาจารย์ :

เข้าใจอะไร? ลมหายใจสามารถเป็นอารมณ์ของทั้งสมณะ
และวิปัสสนา ถ้าไม่เข้าใจ ไม่สามารถสงบได้ เข้าใจลม
หายใจหรือยัง?

ผู้ถาม :

จุดประสงค์ของการเจริญสมณะเพื่อเป็นบาทของวิปัสสนา

ท่านอาจารย์ :

สมณะ คือ อะไร?

พระ :

สงบจิตจากนิวรณ์ ๕

ท่านอาจารย์ :

รู้ไหมว่า จิตสงบหรือไม่สงบ?

ผู้ถาม :

พระเข้าใจมากขึ้น อนุโมทนา

ท่านอาจารย์ :

พระพุทธเจ้าทรงแสดงทั้งหมด

ก่อนการสนทนาธรรมภาคบ่าย ทางชมรมบ้านธัมมะเวียดนาม
ได้กราบขออนุญาตท่านอาจารย์ เพื่อถ่ายภาพหมู่ไว้เป็นที่ระลึก

ซาร่าห์ :

สมณะ คือ ปัสสัทธิเจตสิก เกิดกับจิตทุกดวง ขณะเมตตา มีปัสสัทธิ สงบ เป็นสมณะ ถ้าพิจารณาลมหายใจ ต้องมี กุศลเกิด จึงจะเป็นสมณะ ถ้าไม่เข้าใจว่า ขณะนั้นเป็น กุศลหรือไม่ ก็ยังไม่ใช่การเจริญสมณะ ถ้าทำตามวิธีของ ใคร สงบได้ไหม? ถ้าเจริญสมณะจนได้ฌาน ถ้าไม่ได้ฟัง ธรรมให้เข้าใจ ก็ไม่สามารถเจริญมรรคมีองค์ ๘ ได้ และ สำหรับผู้เจริญมรรค สามารถเจริญสมณะได้ การฟังธรรม ให้เข้าใจจึงสำคัญมาก ในการเจริญสมณะและวิปัสสนา ฌานก็ยากที่จะถึง แต่การระลึกถึงสภาพธรรม ตามความเป็นจริง ยากกว่า

ผู้ถาม :

คนส่วนใหญ่คิดว่า ต้องเจริญสมณะก่อน แล้วจึงจะเจริญ วิปัสสนา

ท่านอาจารย์ :

พระพุทธเจ้าทรงสอนอะไร?

ผู้ถาม :

สภาพธรรม

ท่านอาจารย์ :

ทำไม? เพราะ ทรงเป็น พระพุทธเจ้า!!! จะฟังคำของใคร? ของ พระพุทธเจ้า หรือ ของคนอื่น? พุทธัง สรณัง คัจฉามิ ...ถ้าไม่อย่างนั้น จะไม่มีสัมมาญาณ

ผู้ถาม :

เพราะมีการตีความคำสอน พระพุทธเจ้าต่างกัน

ท่านอาจารย์ :

ความจริงคือความจริง ที่เกิดขึ้นแล้วดับไป "เห็น" เป็น "เห็น" ไม่ใช่ใคร!! มีใครเห็นเป็นอื่นไหม?

- พระ :** เพราะได้ฟังธรรมจากโยม ทำให้เข้าใจเพิ่มขึ้น แต่เราก็ฟังอาจารย์อื่นด้วย
- ท่านอาจารย์ :** อาจารย์อื่นว่าอย่างไร?
- พระ :** บางทีอ่านจากพระสูตร บางอาจารย์เพิ่มเติม เมื่อฟังอาจารย์แล้วก็รู้ว่าผิด
- ชาว้าห์ :** สมณะขณะนี้ หมายถึง สงบจากอกุศล ชีวิตนี้สั้นมาก แค่ว่าเพียงลมหายใจเข้าออก บางคนไม่เข้าใจลมหายใจ จึงไม่สงบเมื่อระลึกถึงลมหายใจ ต้องเข้าใจตั้งแต่เริ่มแรกว่าไม่ใช่ตัวตน สัตว์ บุคคล
- ท่านอาจารย์ :** อกุศลสงบไหม? ไม่รู้ไหมว่า เมื่อไรสงบ เมื่อไรไม่สงบ? ไม่เข้าใจอะไรเลย แล้วจะสงบได้อย่างไร? มีแต่ติดข้อง!!!
- ผู้ถาม :** เมื่อตั้งจิตชอบ สามารถนำไปสู่มรรคมีองค์ ๘ ได้ไหม? ปัจจุบัน ๗ สัมมาสังกัปปะ คิดถูก ไม่ใช่คิด เดี่ยวนี้
- ชาว้าห์ :** สัมมาทิฏฐิ เกิดพร้อมกับ สัมมาสังกัปปะ สัมมาสติ สัมมาสมาธิ สัมมาวายามะ (มรรค มีองค์ ๘)

อนึ่ง ภายหลังจบการสนทนาธรรมของวันสุดท้ายที่ดาลัดนี้ ข้าพเจ้าได้รับการเชิญจากพี่แดงและคุณแอ้ว (นภา จันทรางศุ) ให้ไปร่วมรับประทานอาหารค่ำด้วยกันที่บ้านหลังใหญ่บนเขา คุณแอ้วและพี่แดงบอกว่า จะทำการ "ล้างครัว" กล่าวคือ นำอาหารสดที่ยังคงเหลืออยู่ทั้งหมด มาปรุงอาหารเย็น และได้เชิญคณะลูก ๆ ชาวเวียดนาม มาร่วมรับประทานอาหารด้วย โดยพี่แดงบอกว่า หากกลับ ให้กลับลงเขาพร้อมกับรถ

ของคุณ Thai ไม่ต้องแบกสัมภาระลงเขา ข้าพเจ้าตอบตกลง เพราะคิดว่าท่านทั้งสองคือพี่แดงและโดยเฉพาะคุณแอ้วมีเมตตาชวนให้รับประทานอาหารเย็นด้วยกันทุกวัน ครึ่งนี้วันสุดท้ายแล้ว ไม่ควรปฏิเสธอีก

เหตุที่เคยปฏิเสธ เพราะบ้านหลังใหญ่อยู่ค่อนข้างไกลจากที่พักของข้าพเจ้า ซึ่งอยู่ด้านล่าง การที่จะต้องสละพาเบที่ใส่อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งคอมพิวเตอร์โบราณคู่อีกหนึ่งเครื่องเดินขึ้นและลงเขาในระยะทางไกลกว่า

กิโลเมตรทุกเย็น เป็นการไม่สะดวกอย่างยิ่ง พักผ่อนและทำงานเล็ก ๆ น้อย พร้อมกับการดาวน์โหลดวิดีโอลงยูทูปอยู่ในห้องพักที่ดีที่สุด และปรกติข้าพเจ้าก็ทานมื้อเย็นบ้าง ไม่ทานบ้าง อยู่แล้ว บางวันหิวก็ได้มาหาเวียดนาม ที่พี่เบญกับพี่ปริญญากรุณาซื้อจากในเมืองมาให้ ยังเหลือกลับมาฝากให้คนที่บ้านได้ชิมด้วย มีวันหนึ่งที่คุณแฉ้วเธอฝากน้องป๊อบที่พักอยู่บ้านหลังเดียวกัน ถือนามข้าวต้มกระดุกหมูใส่กุ่มแห้ง ปลาหมึกคอกฉีกเป็นเส้น ประแบบโบราณครบเครื่อง มาให้รับประทานตอนค่ำ เป็นข้าวต้มที่มีรสชาติยอดเยี่ยมหาที่เปรียบไม่ได้ และหารับประทานได้ยากในโลกเลยทีเดียว

อีกประการหนึ่ง ที่ตอบปฏิเสธความปรารถนาของคุณแฉ้วและพี่แดง ทุกวันคือ หลังจากเคยรับประทานเย็นวันแรกครั้งเดียว แล้วต้องเดินแบกเป้ที่หนักมากลงเขา เพื่อกลับที่พักในระยะทางไกล ๆ คงไม่ดีต่อสุขภาพกระดุกสันหลังในระยะยาวเป็นแน่ และระหว่างทางก็มีดี แม้จะมีไฟตามทางเป็นระยะ ๆ แต่สองข้างทางก็ไร่บ้านพักและผู้คน มีเพียง

เสียงนกและหรีดหึ่งเรไร้องันเป็นจังหวะ กับ "ใจที่คิดนึก" ในบางขณะว่า รีส์ออร์ตในป่าสนบนเขาแห่งนี้ อยู่ติดกับภูเขาป่าดงดิบรกทึบที่ยังคงสภาพป่าดั้งเดิมมาก หากเกิดมี

เสื้อสีดำที่พลัดลงมาเจอหมูบ้านอ้วนพี่
อย่างข้าพเจ้า คงจะวิ่งหนีได้ไม่เกินสามก้าว
เพราะไม่ใช่หมาป่าที่มีกำลัง หนำซ้ำยังแบกเบ้
ที่หนักอึ้งด้วย เจ้าเสื้อตัวนั้นคงเปรมไปหลาย
วันเป็นแน่ คิดแล้วดังนี้จึงไม่ตอบรับการเชิญ
อีกเลย นี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ข้าพเจ้าเก็บไว้

ในใจ ไม่ได้กล่าวกับคุณแฉั่วและพี่แดงจนกระทั่งวันนี้ เมื่อทราบแล้ว ก็ขอความกรุณา
อย่าเอะอะไปนะครับ

กราบอนุโมทนาคุณป้าจี้ด
ขอบพระคุณและขออนุโมทนาพี่สงบ
พี่แดง คุณแฉั่ว (นภา จันทรางศุ) คุณ
พรทิพย์ ฤกษ์จิตร สำหรับมือค่าที่แสน
ยอดเยี่ยม ท่ามกลางกัลยาณมิตร ใน
วันนั้นนะครับ

ในที่สุด ภาพของความสนุก
สนาน และความอาภางู ร่าเริง ใน
ธรรมที่เกิดขึ้นเป็นไป ณ K'Lan Eco
Resort ดาลัด เวียดนาม ตลอดระยะ
เวลา ๗ วันก็ผ่านไป ไม่กลับมาอีก
เป็น ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่เหลือเพียง
ความทรงจำ ที่จะค่อย ๆ เลือนหายไป

ตามกาลเวลา แต่กุศลธรรมและความเข้าใจธรรมะ จากการได้ยินได้ฟัง ย่อมสะสม
พอกพูนอยู่ในจิต ไม่สูญสลายหายไปไหน ไม่ว่าภัยจากน้ำ ไฟ หรือโจร ก็ไม่อาจทำ
อันตรายได้เลย สะสมไว้ เป็นบุญแต่ปางก่อน เปรียบดังเสบียง เพื่อหล่อเลี้ยง บำรุง เป็น
ที่พึ่งแท้จริงอันอุดมแก่บุคคล ตลอดสังสารอันยาวนานหาที่สุดได้ยากยิ่งนี้

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของสมาชิกชมรม บ้านธัมมะเวียดนามทุกท่าน
ขอบพระคุณและขออนุโมทนาพี่แดง (พลอากาศตรีหญิง กาญจนา เชื้อทอง)
สำหรับข้อความการสนทนาธรรม ที่ถอดความสดขณะฟัง มาให้ประกอบเรื่อง
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่านครับ

